

НОВА ХАТТА

ч. 15—16

„НОВА ХАТА“

ДВОТИЖНЕВИК

Передплату і замовлення приймає:

Адміністрація: Львів,
улица Косцюшки ч. 5.
Крамниця „У. П. М.“:
Львів, ул. Свєтусаька 20.
Телефон 294-73

Ціна числа 80 сотників.

Передплата в краю:
річна 16 зл.
піврічна 8,50 зл.
чвертьрічна 4,50 зл.

Передплата в Ч. С. Р.:
річна 80 Кч.
піврічна 40 Кч.
чвертьрічна 20 Кч.

Передплата в Ромулі:
річна 500 лєй.
піврічна 250 лєй.
чвертьрічна 130 лєй.

Передплату й замовлення на
Буконні приймає:
Книгарня „Базар“
Чернівці, str. Andrei Saguna 3

Передплата в Америці й Ка-
налі:
річна 3 дол.
піврічна 1,50 дол.
чвертьрічна 75 центів.

Передплату й замовлення
приймає:

Мр. G. Gallen
1134 Atwood Rd
Philadelphia Pa. U. S. A.

ПІД РЕДАКЦІЮ

Рукописи просимо прислати
чотки переписані на одній стороні
паперу. Надіслані рукописи ре-
дакція не звертає і в тій справі не
дистується.

ЗМІСТ:

Лєся Українка: Королівка
О. Ляшецька: Бойківські вишивки
Е. Желіско: Син й життя
Н. Я.: Пять хвиль із Г. Зарицькою
Вісті з Союзу Українок
Г. М. К. Діти — дітям
Нова жіноча організація
І. Баажкевич: Жінка-громадянка
в родині
Жінки в Савітах
Лєся Крипільська: Відвага із Черча
Зимові запаси Не пийте води по
своєчас
О. Бережницька-Булдова: Літо на
квітнику
Дрібне, але практичне —
Господарський конкурс
Завдання сімейності
Приноси. Стражостиси
Форми для всіх. Ручні роботи
Передосини циркуляції
В. Петров: Аліна й Костомаров
Ілюстрації:
О. Кульчицька: Хрещення України.
Бойківські вишивки (2 іл.). Геня
Зарицька. Лєся Крипільська. Іванна
Баажкевич.

О. Кисілевська — Під небом
ніжня. Накладом власним — 134
стр. Коломия, 1938.

Редакторка Кисілевська зміла
яторку описів подорожей, дава-
нам знов одну незвичайно цікаву
книжку з описом подорожі в Ма-
роко. Книжка знов і погідна — як
небо ніжня.

З правдиво мистецьким хистом
піведені описи живо й паястично.
Читач має враження, що сам від-
буває подорож, бачить чудеса,
дає час кожному замислити їх екзоти-
чними паралами. Відвідує тубільні
армії, гвардія села з їх мешканцями,
пізнає їх побут. Відчуває усю
ароматність подорожі, як і все
страхоття, коли авто жене понад
ирталами.

Образи пересуваються наче в
калейдоскопі. Пізбона аж своїм
замком Центр, відтак Африка і
ізда автаним згайд краю, де бачи-
мо великі чудасії третьої частини
світу. Бачимо тубільців в їхніх
хатках і ходи те монументальної
будови султанських палац, а їхніми
квітчиними парками та прикрасами.
Пальми... квіти... подорожі.

Ось палаца в Касабляні. Вся
різблена, малювана, інкрустована,
починаючи від сени до дошки.
У ній же палац в приміщенні вели-
чаві роботи, де найзвідніші робіт-

ники-мистці тчуть екзотичні тка-
нини, а золотники орудують шля-
хетними металами та самоцвітами.
Все на старинний лад. Ціль їх —
не дати загинути славному волець
на двесь світ мистецтву.

У султанських гробівнях спо-
чиняє тільки одна одинока жінка
бо в арабія жінка не иньша істота
без душі! І не слід їй спочивати
поруч мужа.

Ця одинока жінка — султанша.
Львати Мосуда попала сюди за свої
яксь надзвичайної заслуги (це бу-
ла християнська бранка, може яка
друга Роксолана!).

Бачимо побут давних околиць
для нас таких чужих і незаних.
У кожному місті ходимо на базар.
Тут нам прихильюють яко кримак
баранячу вечілку на приквітнім
товни, а там знов висушені оріш-
ки. Бачимо чудесні мистецькі тка-
нини і вироби і прямо цини, у нас
нечувано дивча!

А далше й Канарайські остро-
ва: Тенериф (славно мережіння),
Малайра й інші. Там славні на-
двесь сит бияварні. На Мидері
ізнамо санкани, що їх тичуть во-
ли.

Авторку, як знаємо, все більше
піванить село, як місто. Не описує
загоди подорожі, на всю село
піванить своєї подорожі, заглянути
у заї, та пошквляється побутом
тубільців.

Книжку прикривують власно-
ручні змиски авторки, в яких вона
заксесувала все, що було цікаве.

Дуже підходимо інету змисли
артист-малар Дидишюк.

Книжка для нас в цінним надбут-
ком. Не повинно її брякувати ні
в одній хаті. Поминувши її пар-
тість в описях чужих екзотичних
країх, заохочує тишож до пізнання
ширшого світу.

О. Кисілевська мистець у змис-
люванні подорожей. Її описи
мандрування стоять парівні з гарним
писменством, бо вони не уступа-
ють в нічим і ниякрудій повісті.

Ольга Олександрівна Дучимінська.

Нова книжка

Дм. Донцов

ДЕ ШУКАТИ НАШИХ
ІСТОРИЧНИХ ТРАДИЦІЙ?

(Квартальний Метарок)

Ціна зл. 1'60

Львів, ЧАГНСЬКОГО 26, чин. с. 500 317

Книжка даєте мистець в енциклопедію
приготована і соціально, а поперити
до традицій книжки Русь і ковалити,
чотий моральної і політичної енциклопедії

Н О В А Х А Т А

двотижневий журнал для плекання домашньої культури

РІК XIV.

1 СЕРПНЯ 1938.

Ч. 15-16.

Леса України.

КОРОЛІВНА^{*)}

I.

— Королівно, ясна панно,
Чи сабо не він згубив?
Що хеділо вас до мною,
Оботим лицарем без спадку!

— «Мій лицару, любий пане,
Се мені гірша образа, —
Важ не змилка продавати
Свого серця за черваниці».

— Королівно, ясна панно,
Стану вашому напам'ять
Вітерниця і корона,
А не ся будища одім.

— «Мій лицару, любий пане,
Та не вінч в вам мнїща
В вітерниці та короні,
Нім у прасінх, темних шатеті».

— Королівно, ясна панно,
В зоусім безспавний лицар,
Бо від зредницької зброї
Умірає дима, в ліжку.

— «Мій лицару, любий пане,
Хай впаде на зреду тїлаба,
Славин-м маєт доволі:
Вм — обранець королівна».

— Королівно, ясна панно,
Чус серце, що загину, —
Хто-ж вас будя баронити
Від посливи, поговорі!

— «Мій лицару, любий пане,
Не боюсь я погвару, —
Вся чиню по власній волі,
Бо на те я королівна».

— Королівно, ясна панно,
Тамко буде вам дивитись,
Як мене ховати будуть
Простим замчасм, нїмшино.

— «Ой лицару, любий пане,
Не вряжайте мого серця!
Що мені по всіх пшшнотх,
Як би мала вас зоватіс».

*) У 25-ті роковини смерті Лесі Українки містимо цю мало відому поему, що появилася 1912 в. у „Рідному Краю“ ч. 3. (Подяка М. Д.).

— Королівно, ясна панно,
Здарила вас мозанити,
Майте відіста і в жалобі
Як напам'ять королівні!

— «Мій лицару, любий пане,
Нїщо в страші замклетя!
Саж нєлірше в сїні нїзо —
Непрозора, тверда туго».

II.

У кімнаті рибній царки
Гриють *Russian* органи
Хор голосить *Miserere*
Люд зістає *De profundis*.

В домашній груп лицарський,
Каже його королівна
Стала тихо та повисла,
Мов до шлюбну наречена.

На тремтять серцями чорним,
Що екряє в обличчя,
І палає різном сїном
У рці екстова сїчка

По кутках дімача плачуть,
А в юрбі гдуть поговори:
— «Ом ота його мозанит»...
— «Ом ота вілка втерилит»...

— «Ом ота басонім била
І лонча за стремчє»...
— «Хто-ж ота, що стала поруч
Моло гробу!» — «Королівна».

III.

У параді королівській
Темний смуга і тивога
Серед чисті дїрської. —
Щось король сьогодні гиний:

Очі мечуть стріли гострі,
Гучно бряздають остроти,
Ручи стиснуток мїдє
На тресті злотистім шпиги...

На порозі лаж мавчанний
Стає надхваний, несмільний
І промвана подім чутно:
«Всїх панна там чкає».

Твердим голосом відмова
Гиний владар: «Що м. хан прийде,
Хай покус привселюдно
Від отця свого прокляття!»

Ще не встиг король скінчити
Свої безшалісних, недобрих,
Вм в юрбі загомоніло:
«Гей, дорогу королівні!»

Поміж лицарів блиснули,
Поміж дам пропихно вбрання,
Королівна йде повоки
У будинніч, чорній суні,

Без серпанка н покривала,
З непокритою ногою;
Не спуска очей мурлики,
Масниці білого чола.

Затаїла дуа лицарство,
Міжні дєм всі пубідли,
Ждуть, мов грому серед бурі
Королівського прокляття.

Але що тї Твар н смутно
Забраві старичий голос:
«Ти прийшла, позана домо!
Сиди, спочини, мов дитиня»...

Ладне вчула королівна
Ту ладіду, тиху мову,
Затремтіла вся і апана
Мов розячиче до дїлу.

Мов расника, що западла
Та біда трималась довго,
Цїлу нїм на верховітті,
Помо сонце не пригрїло...

У параді королівській
Загострили мачі і туго, —
Се бїлк нїчанші гості,
Та прийшли без вітєти.

Ціна числа 1-50 зл.

Олена Кузьмичук

Хрещення України

Ольга Ляшечька

Бойківські жіночі і чоловічі вуставки у Турчанщині^{*)}

Турчанщина це гірська дістанта, назовсім інша частина Бойківщини, що до 1904 р. була получена з іншими повітами лише козовими і то знедбаними, лихими дорогами.

Тя недостатні комунікації й получення з більшими торговельними осередками, тому відособлення якраз закритістю, що в тій гірській закутій абереглася найдовше питома бойківська пошта, яка майже з кожним роком згиневає.

Вуставки це найхарактернішіша прикраса народньої сорочки. По способі їх вишиття пізнаємо, не лише з якої частини нашої землі вони походять, але навіть із якого повіту й околиці.

В українській народній пошті становить вуставка спільне знамя народньої сорочки.

Жіночі вуставки на Бойківщині вишивають переважно християнськими візорами. Шнють також ниткою в одній або двох краєвих. Низинка є трояка: правдива, шита до своду й імітована, себто шита зверху. Третій різ вишивають шнють впоперек, як іде нитка ткани на ставку. Подібна ця низинка до волоського заволозання з тією різницею, що на Волині кожну нитку на кожним разом зашивують і кінці тієї нитки з обох боків візору в лівій сторони зашивають, а на Бойківщині вишивають візор до своду цілком гладко, так що кінця не видно. Також шнють це заволозання грубими нитками і густіше, тому візор виходить не плоский як на Волині, а трохи опуклий. Менш вишивають настигуванням, що на Бойківщині називається: „натяганка“.

Визинка на жіночій вуставці приміщена трошки нижче рамени. Складається з ширшого або вузкого візору, вишитого по середині, з двох або й чотирьох лавцюхів

візори і з дошиком, до стебнишок поміж лавцюхами і візором і з вершків, себто вузького візору галозного візору понад лавцюхом з гори. Вуставка прилучена до рукава ширшою або вузкою мережкою. Рукав по середині під мережкою вишиваний у більший або менший „брюжок“, а по обох боках бружка вишитий вершок у відворотній позиції, тягнеться ще поза вуставкою. По обох боках вуставки, пришитої до сорочки аж до комірка, шов прикритий лавцюхом або вуставка прилучена до ставу сорочки мережкою, а часом лише двічі стебнишкою.

Давніш вишивали вуставки в чорній красці вошівою, опісля мішали до чорного червоного крашені льняні нитки, а від часу лекшої комунікації вишивають вже нитками кунними у різних краєках.

Панзирними красками побіч інших, є волошкова й червова. Добирають і лучать ці дві краски так, що вони не вражають, а навпаки

^{*)} Авторка дозволила нам показуватися багатою її збіркою візорів, так що вже чергове найде часло привезе шкільниці прегурні бойківські мотиви.

зливаються з собою, а радше одна на другу кидає тінь чи відтінь, так, що загадить її, а здалека творять ніби посередню третю краску і занемиються з собою в гармонійну цілість.

Викликають також зеленю і жовтою, зеленою і волошковою краску, що їх кміють добре дібрати і получати.

Чорна і червона краска має тут також певна примієння; залежить від села, де, в яких красках поно любуються.

Взори на вуставках переважно геометричні. Найбільше примієння має тут вірка, т. звана „ружя“ і хрест у різноманітних варіантах. Крім цього квадрати, ромби, трикутники, осмикутники, що в них поміщують вірки або хрести. Вишивають також квіти. Цікавий орнамент творить сполучка геометричного мотиву з квітчастим як перехід до чисто квітчастого, як вірки получені ланцюжками або розетт галузками олівів.

У вишивках є багато свастиків і того питомого бойківського S у різних позах.

Жіночі вуставки в Турчанщина.
Із збірки авторки

Бойківські взори на вуставках не є цілком звичні, як покутські

або гуцульські, але мають біде тло, є більше прозорі і менше яскраві, що надає їм певної елегантності і легкості.

Турчанщина це в теперішніх часах, мабуть одинока частина нашої землі, де водяться ще чоловічі вуставки. На дуку знавців та дослідників народньої поші, це ще православнянський звичай.

Походять вони ще з тих часів, коли ще не це подає І. Гургула у своїй статті, „Про народню пошу“ — сорочка чоловіча мало ріжнилася під оглядом довжини від жіночої. Тоді адяється не лише довжиною, але також напевне кроєм, способом вишивання і вуставками були жіночі і чоловічі сорочки схожі, — а часом ці спільні риси для вигоди і примієння до заняття звичали, а лише в певних закутках гірських, маємо залишки з тих давніх часів — у виді вуставок.

Чоловічі вуставки аляють полегшими і простішими орнаментом, менше принаряджені до характеру і плачі мужчин. Взори дуже різноманітні, від найпримітивіших аляють до вибаганих, — гарні, а передусім дуже оригінальні.

У старих чоловіків ці вуставки примітні й у чорних красках, у молодших і хлопців у різних красках. Вуставки складаються часом із самих аляють і стеблів по мистецьки уложених у чорній або чорній і волошковій красці.

У деяких селах, як прил. Михалівці вишивають також і хрестиком взором у той спосіб, що середина вуставки біла (порожня) а вузенька вишивка йде довкола білого та раз до середини, а раз пазовні, ще раз згорі як вершок і на рукаві під меріжкою, він нею получений рукав із вуставкою. Меріжка в переважній красці взору або й в кількох красках, якими вишитий взір на вуставці. У Павлівці вишивають одним і другим способом.

В інших селах як у Прислуці, Вовчій, Гинзій, Яблінці, Дністриж, Шандрівці, Терновій, Мшанці, Липю й інших, вишивають ще в інший спосіб, а саме по обох боках вуставки йде по одному, два, три ряди квадратиків, що в них міститься жалесенький орнамент,

Чоловічі вуставки І із збірки авторки.

вишитий почасти хрестиками, підхрестиками, галядо, а головне іншими стібками, „діркою“, стеблівкою і т. п. Ці квадратик получені через середину вуставки ланцюжками, косичками, стеблівками та кривульками.

Цей орнамент спеціально пристосований до чоловічих вуставок, що на нього складається багато малих чотирикутників; спосіб їх укладу і добір красок робить чоловічі вуставки оригінальними, інтересними і небуденними. Ще цікавіший є уклад цих малих чотирикутників на обшивці (комірці), пристосованих до вуставок як для чотирикутнички, часом три і певний відступ і знов для або три чотирикутнички і т. д. — Так само принаряджені до вуставок міхавки (дуди, мандети). Пазухи не вишивають.

В останніх часах зачали додавати деінде до тих давніх, старих вуставок і обшивок, хрестиками вишиті переди пазухи, але це вже сорочки манірує.

Прийнятими красками є ті самі, що в жіночих вуставках, волошкова або чорна. Краски переважно дібрані і получені — волошкова з чорною, червона з волошковою, волошкова з зеленою, зелена з жовтою, жовта з брунатною, брунатна з зеленою або волошковою (в Шандрівці, Яблінці, Терновій вишивають брунатною з волошковою або саяковою і зеленою).

Справді лише бойківця, обдарована з природи мистецьким хистом, сиромодна до таких вигадів, а укладі і красках!

П'ять хвилин із Геною Зарицькою

Пані Геня зустрічає мене, жвава й усміхнена.

— Ви брали участь в Інтернаціональній конкурсі?

— Власиво ще трохи і я була б спізнилася на конкурс; я надто пізно доїжджала про нього.

— Але, як ми чули, успіх від того не був менший! Ви дістали нагороду, правда?

— Так, я дістала нагороду, третю. При дитині організації і якби я зголоснилась на подільській виступити, а могла б була досягнути кращого місця... Так, принаймні мене задоволює. Пані Геня на хвилину затримується і усміхається ширіше. Але...

— Але?

— Але я маю найглибше вдячність, що те, що я осігла, добула власне без ніякої допомоги та протекції. Ті перші дні нагород дісталися мені, зовсім новій і спітні.

— Значить, ви були перша з чужинців?

— Но, так. Нагороди надіслали мені лише два листи італійці.

— Скільки нагород було білих мені?

— Нагород було вісім, чи сім. Не пам'ятаю точно. Крім того були ще медалі, на ювілей двохсотого.

— Чи могли знати, якого саме партією хвилювали журі?

— О, не дивуйтеся: я співала партію Роліна з Севільського Цигуліка. Правда, ви адріновані? Ці партії досить одягнені і співають її найкращі співаки. Але тут ціла гаємниця. Я мене не сопран, а меццо-сопран, але з досить високою кольоратурою. А треба знати, що партія Роліна з оригіналі написана власне для меццо-сопрана.

Потім співала я ще кілька інших річей на всіх концертах. Геня та інші. Але на останньому концерті окрім Роліна, сказали мені застудити ще „Маріє Вігенлі“ Редери. Я була заскочена, не мала навіть поради, потім лише писати рукою і страшенно розтривати.

— Але журі поставилося дуже прихильно до мене, спеціально голоса, проф. Орель. Взагалі атмосфера була дуже мила.

— Отже італійці не зрадили своєї слави?

— О, ні. Взагалі, навіть мої колеги, спеціально італійці були до мене дуже прихильні і милі.

Дивлюсь на симпатичну півну молоденької співачки, ні трохи

не дивуюсь їй. На столі лежить кілька світлих пані Геня, які свічать наочно про її фототенічність. Одну з них, у тирольському строю, бере для себе Антена. Я думаю про те, що наші сусіди напевне постараються заанектувати для себе усіх нашої співачки.

На одній із цих світлих бачу п. Геню в сукні, що була однією із кращих творів у української моди.

— То це ваша сукня?

— Сукня роблена для мене. На жаль, на подиумах не можна було її вжити. На концертах всі були вбрані дуже скромно, отже я співала в сукні з чалованки. На розтані нагород усі були в чорних сукнях. Я могла вжити її тільки на різній принагіді. Для нашої уявлі пані Геня обіцяє зати вжити цю світліну.

— Як ж наші плям на майбутнє? Чи не запрошували вас доїждати у Відні?

— Так, але у Відні дуже важко доїждати, гостинний виступ, нато

всім пропонують ангажман. А я не хотіла й вважатися, крім того у Відні харчові труднощі, мажор, напр. дуже трудно дістати. Поки що я маю запрошення до Варшави, — не буде там концерт у супроводі оркестру, а потім — до Мінська, на цілий рік. Там я співатиму Роліну. Там маю мати й італійську ангажман.

— Ваші світлини самі просять до фільму, правда?

— Можливо я це, але ще рано про це говорити.

— Чи ми, земляки і земляки матимемо нагоду вас почути?

— Маю співати в Радіо, на доїжджаний дорозі з Варшави і перед відїздом до Італії. Концерту тепер, коли Львів розіхався, нема як доїждати, а потім не буде часу.

Побажанням успіху в дальшій дорозі кінчимо нашу розмову. Її успіх є нашим загальним успіхом. Школа, що ми не почуємо нашої колегини у Львові.

Липень, 1933.

Н. Я.

Геня Зарицька у стилізованій українській сукні. Рохоча ра-сована жоржета, чорно-біла вишивка. Нашійник сердечного роботи.

ВІДЇЗД ІЗ ЧЕРЧА

Ізля горбка показався білій хмаринці, що швидко наблизилася до стації. Поїзд! Поїзд! зауважало з усіх боків Візники, клунки, палани й чистушники. Треба було прощатися. А прищатись було з ким! Попля-ж стація знайомих і приятелів! „Можє й Ви, Лєсю, розв'язати та не їздити — ще не пізно“. А чи піть щось? „А приїдете ще до нас!“. „Сьогодні прочистий тансінг, а ви не їдждаете!“. Всі ці оклики разом із свистом поїзду, що відїждав на стацію розпучаніє відбивались у моїй голіві та серці.

Відїжджати з Черча! З того мого улюбленого Черча, де кошиний день був для мене святом!.. Де забувала я про всі злидні та будні ділового життя!.. Де думи відродились!.. Де!.. — багато можна було б наїйти там, „де“, але тут я на одну хвилиночку відступила від теми. Й прийду дорогих читачок не думати, що я пишу ці маленькі сповідні з метою рекламувати Черче або себе. Ми вже й так обоє добре знаємо через нашого громадництва, то й такої декларації нам не потрібна. Єт я зустріла вчора в редакції пані Діду Вурачницьку. Розговорилися. Між іншим, питає мене пані Діда „хвали їдете на літо?“. Кажу: „На літньо, як звичайно, до Черча“. Ну й пишла далічка про Черче „Ви, пані Лєсю, їдждє з таким захопленням оповідаєте про Черче — нашішть нам дещо до своїх споминів про нього“. „Ну же радше — кажу — Черче для мене таким нестоповним джерелом, що й якщо кріпа, то могов б і з нього цілі помісти черпати“. „Але ми так далеко не схиляємо, ми не лішїть, там щось із маленьких епізодів“. І ми розговорились. П. Діда запрошує до друкарні, а я до дому, за перо і отягачую як то й колись відїжджала з Черча.

Я великим жалем за черчанським теплом сонця, боронючись ну й товариствам не мене поїзд у сірі дні праці. Навіть прегарні краєвиди з вікна поїзду, такі мріотліви передімном одна за одною спомини несподіваніх днів перебутих у Черчу. І кожний з них для мене має свій зміст, своє світло і тіні, як після сонячного дня тихий погінний вечір. Там я в прищатішому товаристві граю, чи сворше „паташаю“ в кругу або в відбійнику, там їду повна захоплення і радості, в гурті розбавленої молоді, до Васючина на степ!.. Боже! Сказати можна було б розказати про ці прегарні епізоди на чинах. Ті, що приїжджають так от тільки планувати Черче або приїжджати несподівано до купели, може навіть і не знають, що в околиці Черча є такі прегарні „дикі степи“ получені з собою, як стайком — лужним плесом пихлястої річечки.

Між високим диким очеретом та білими водними дельфінами, що так різно закликають береги, ми, мов очаровані, тихо пливемо на чолі в м'ягкій спіє.

Аж дивно, як така прегарна місцевість могла так довго зберестися у своїй дикій природній красі. Треба бути поетом або мазарем, щоб різно описати ту справді неповторну красу природи!

Я боюсь бути банальною, тож ізпису боєзі потікериє хвали до лавчайної прози. Саме пригадалася мені один маленький епізод з часів тих наших ескапад до Васючина. Вибравшись ми раз гули невеличким товариством

і хотіли відпочити човни, але тайний сказав, що треба конче дождати від сьомого пані „грабего“, „Без позволення“, каже „не можна дати“. Нема ради, треба акинати їм до моря, бо швидко пропало таку приємність, як погоститись на чинах. Товариство делігувало мене і ще одного пана, що два дні тому приїхав з Нью-Йорку. Колись він навіть навчався до Устатки, але від виборів переїхав в Америку і дуже довго говорив

сам „грабег“, а другий агорбавний в якомусь убранті, ніби з брудиного зипи (ну, на того я навіть уваги не звернула). „Ми, до пана грабего в справі непопозиченої човни“ сказав американець своїм мінимим англійсько-українським мовою, аніжачася з увагою до вітани від сьомої галави. Але злидай (як зовіти паніше довідались) очевидно прозрівши нашу помилку і зрозумівши нас просто до сиренного пана, що стоїть збоку. „А сьомий

Лесь Крип'яцька у відпочивальні в Черчу

по українськи і по польськи. Я також польською мовою не дуже добре мігся пописуватись. Але нічого — їдемо просити човна, а не пописуватись човном. Невеличкий, трохи обдуртий „палак“ не дуже витримав на той павод, що ми тільки упили собі у вуса, але ми нас не відходять, — тут найближчий — човен! Нарешті заїхали ми до яхоти, кімнати в ній кондирії, не-то салони. Виходять до нас двоє панів Олен, що перший унішом — такий важкий в горді піднесеною голівкою (думав, — це певне

паньство катериці?) — обізвався якому сиренський пан. Тоді уже в набрала сил-ливості і кажу „Пан із Нью-Йорку, а не Коса“. Це очевидно зробило певне враження на сиренського дикаго стаїна і Паньчонку. Паньчонка і паньчонку нас сідає та в величезній зацікавленості почав розпитувати нас про Нью-Йорк та про Київ. Ми з великою зацікавленістю оповідали йому що ми там, хоч він мав ще прозвудити з вищої нощі і скоро діста-ти довідні користати з човнів та стати на ній збоку.

Вистава народного мистецтва в Данцігу

Наша щоденна преса вже позала вістку про те, що коли „Українське Народне Мистецтво“ у Львові влаштувало за допомогою Т-ка Студента Волинського „Орґану“ виставку народного мистецтва.

Пан 22 днина відбудеться відкриття. Вистава триватиме до 6. серпня. Данцигський Кунстлеймер відкритий на ту ціл прегарні проміст.

Матеріал виставки поділений на дві частини. Першою це етнографічно зібрані експонати, що обіймає ряд повних народних стрій із різних етно-линь. Вбрання ці розкошені на малюнок і мезелюхих орнаментів замість барвистих картин нашого смаку. Із довгою ілюмінативних предметів народного обзату, як сорочки й запаски, а також велика збірка зорів, ползунків, виставки.

У другому відділі є це народне мистецтво примінене до потреб сучасного міського життя.

У великому данцигському шовковому

ку „Данцигер Хофсте Нохрїхтен“ повисає до 22 днина статті п. н. „Українське Народне Мистецтво“, ілюстровані розкошним ситним матеріалом, що корить несподіванку. Стаття (якщо не випадково авторі підпаде в-лави прозвудити відного побуту в тому характерному мікробіоті нашого та польського народного мистецтва. Ось уривок з неї!

„Скобавно відказати нас різноманітні вироби східного племені гупу-лі, що із українським мирді зродились ми й виставі зазначено до слів. У промістості до східного племені гупу-лі, що живе на заході. Й ніки можна стрінути в Закарпатті, любитись українським мистецтвом і геометричними мотивами, що чарують своєю доту-лють усе нові форми. Здається, що тут також дотує впливи Сходу, такі коли в західних гупу-лі та закарпатті відбивається на перший план стилізовані рослинність, як квіти, листки й галузки.

Жінка-громадянка в родині*

Питає:

Дім, родина і громадська праця — як те все погладити?

Зовсім просто: «дідайте Богу, щоби боже, а цісареві, що цісарське!» Якщо скажемо собі твердо, що кожна жінка має обов'язки не тільки господарні й матері, але й обов'язки громадянські, то зуміємо розділити свій час, сили й працю так, що всі обов'язки виконувати належно.

Наші жінки рішуче завваго дають громадянську роботу. І тому ще й нині можна сказати в нас про громадянську працю так, як це сказав Іван Франко Українці:

А ти працює, Маме, а нас так мало...
Лежить облобом для широкій Твій.

Мало в нас громадянської праці головною тому, що жінки, себто по-домашньому порядку, що й нині здебільша не бачуть світу поза своїми чотирма стінами, потонувши в емоційних рідких дрібничкових заняттях господарні. А прецінь велику частину цих обов'язків можна поділити між домашніх, без ніякої шкоди для господарства.

Кожне соціумістичне на світі має таке місце, яке зуміє собі вибороти. Особливо жінка, що чує в собі громадський інстинкт, може зовсім добре розділити свій час так, щоб його стало також на громадську роботу.

Пригадуюсь громадським діячам, а побачимо, що вони мають на все час. Бач! Попри зовсім домашні заняття вони ще й вносять добровільно і нові господарські галузі. У них і парки для місцевої громади, швейка деревень для пропаганди садівництва і селекційних годинників курей, і виноградарки, і годівля авторських півників та цитрусових, а ще й те колекція кактусів і гарно одержані квітники. Але це все не стримує їх від суспільної праці. Навпаки, в тій безлічі домашніх занять, в цих безчисленних трудових процесах, вони вибирають життєвого досвіду, вишколюють практичний зміст необхідний суспільній діячці.

А що громадська робота виробляє швидкість ума, то знову на вироблену швидкість помагає жіночі краще орудувати справами домашнього господарства.

* У доповненні нашої дискусії знову голос відомої громадської діячки. Радісно, що справа буде висвітлена із громадського боку.

Жінка, якщо має суспільний зміст, не дасть себе замучувати своїм домашнім рідкими дрібничковими послугами. Маю на душі обов'язкове припинення гудзків мужів чи дорослих дітей, подання готового біля з шафи, стелення постелі всім домашнім, навіть наливання води до мийниці мужів та дітей і т. п.

Суспільна діячка звичайно вміє домашні справи до самозабуття. Вони перестануть обкладатися за руки господарні. На жаль багато жінок за ніщо в світі не хотять дати з своїх рук цього «скіпетра» домашньої роботи і перла тамість свою часто небуденну енергію обернути на користь та хвалу свого народу, кидають ціле своє життя біля чоловіка та дітей чи там не за зминою? Чи не за гарнечкою? Чи не за твердо, або не за миготкою? Чи може за солоною, чи недосолоною? Жертви цієї занепокоєності або тривають самотності, або пробують часом тікати від своєї власної неокористованості. Тоді починаються жалі та нарікання на самотність.

Пригадується мені протвда, що стрінула мене перед кількома літами в домі одного добродія в Бучачі, де дали мені цікаві відеа кооперативної справи в читальні.

Рано при сніданку змірив мене господар від стін до голови та й питає:

— Курите?

— Ні!

— А може б ви випили «шнэпсу»?

— Дякую, не пий!

— Гм — А чоловіка маєте?

— Маю.

— А дітей маєте?

— Маю.

— Гм! Гм! Гм! А як не чоловік знавляє вам так іздути?

Виявляю, що їзжу не для іграшки, але щоб дати почин організуванню жінок в кооперації. Ознав бачу, що мої висловлення не нахочать зрозуміти. Бо мій господар питає дальше гостро-жестливо:

— Гм-гм! Ну... А хто чоловікові кажу подасть, коли вас нема?

Признаюся, що це питання було для мене несподіваною. Бо ніколи я не подумала, що подання кави чоловікові це така важна частина обов'язків жінки.

Однак на жаль багато наших чоловіків так а не інакше розуміють її завдання.

Іванна Блаженець у крузі своєї родини при чесній авторській крамля. Зліва на праві: І. Блаженець, її муж, невістка і сини.

Сказано: бабське діло: горнень, ігла та скопеч, а не жась там політика».

(А політикою звичайно вважається кращу громадську роботу).

Такі переконання відігнали в нас загальні такі жінки. Себто, мамі, бабуні як темні наших чоловіків, призначують жінкам в громадському житті підрадне значіння.

І тому на громадських діячках ще й нині дивляться у нас як в історію, що винуваті за своїм призначенням.

На жаль однією тією жінкою як мати є незаступна у вихованні дитини в її дошкільному віці. Але в хвилину, коли громадський установа, себто школа переймають на себе виховання дитини, кожна жінка до шкільного віку може зважуватись громадською роботою.

Бо праці тої, Маме в нас так мало...
Лежить облобом для широкій Твій.

Іванна Блаженець.

Українка! Перегляньте двотижневик «ЖІНОЧА ДОЛЯ»

що виходить 14 рік під редакцією
Олени Косієвської.

«ЖІНОЧА ДОЛЯ» має найвищих співробітників із усіх частин світу.

«ЖІНОЧА ДОЛЯ» пише українське жіноцтво, яке має у нас кожний часок сподівати своє велике зпадняє сувороти Бога й Батьківщини.

«ЖІНОЧА ДОЛЯ» є найкращим провідником і найціннішим дорадником своїх читачок.

Колегія, що редагує «Жіночу Долю» складається зі знайомих флористів літ. гм. Річна передплата 7 зл. Адреса редакції: КОЛОМІЯ, вул. ЗАМКОВА 37.

Під той самою редакцією виходить вже шостий рік найкращий, популярний двотижневик для сільського жіноцтва

«ЖІНОЧА ВОЛЯ»

Передплата на рік тільки 2 зл. Обидва часописи разом 8.50 зл. річно.

Багатоілюстрований двотижневик

Літо на квітнику

Хто хоче мати на своєму квітнику на черговий рік братчиків, стократки, гвоздиків, мальви, острійки, лавинки й інші дволітні або й тривалі рослини, мусить їх засіяти в липні або в серпні. Сіяти насіння на розсадинку, описати перешкувати, а восени посадити на квітник, де вони перезимують вже на призначеному місці. Кожний ряд засіяного насіння позначити картонкою застроєною на патичок або донечкою з паличкою, колір якої датию засіву. Сіяти рядами не загусто, берегти перед надмірним сонцем і посухою, поливати й пропалувати дбайливо.

У серпні садити й пересаджувати білі лелії, піонів, а нібиті нарциси та пересаджувати фіалки (що з роси).

Лелії садити в піскуватому ґрунті або спрощено піщувати садити безпосередньо, щоб не просохли на повітрі. На слід кожної рослини поставити дротик до скрутки потовчених вишків, або кілька камішечків, щоб вода всякала глибше, а не спричиняла гнилість вибульок і коріння. В кожну ямку садити 2—5 вибульок різних. Якщо 30 це одна під одною.

Нарциси садити по одній вибульці, 5—6 по одній під одною.

Піонів лелій садити поодиноко в кожну лямку не отримуючи коріння, а тільки садити в бродячий лямку. Піонів садити на 10 см глибше, ніж лелії, а на 15 см глибше, ніж нарциси, бо вони сяють розростаються, кималюють багато місця та довгими роками мають стати на одному місці.

На весні до шостої половини треба доглядуватися, щоб квітник був безперервно зростаючим і завжди блискучим і чистим. На камішках нарцисів що якісь час кончастість і міняти висаджені там рослини, що вже прищипли й докінчили свій розвиток, тріпати листки, психають і не випросяють уже нових квіткових пупків.

Рослини, що втратили декоративну яскравість, на квітнику зайві. Тому треба їх викинути, а на їх місце посадити інші рослини, що зацвітуть пізніше. Отак наприклад братчиків, що цвіли навесні й улітку аж до липня, виглядають уже негарно; їх квіти щораз дрібніші, а гілки розкладаються на всі боки в незоді. Так само літні лавинки, що донедавна пишались квітцями квітів, марш-

ють щораз, або надмірно бунзють, опоганюючи ґрунт своїм нещасним виглядом. Їх треба з ґрунток усунути, а на їх місце посадити братчиків (сіянні-навесні), інші аїстри, всецілість, бетони, мушкетерів тощо, взагалі рослини, що цвітнуть до морозів.

Не дозволяти рослинам, ростучим на квітнику випросявати пастини, бо квітник не є тереном, що з нього можна збирати насіння. Насінняки можуть знаходитися тільки лише на розсадинці. Лише де-юре насіння можна виплекати на камішках, без шкоди для їх краси, а саме насіння братчиків, аїстрів, пастурів, острійок. Ці рослини тоді час цвітуть з дуже скоро заростають, насіння, з безліч квітів просяють камішки. Аліти надією виплекати шаторами піонів не є так добре й нововарте, як виплекати факіювати й тому ліпше щороку кинути його в спеціальних складах.

Подіючи ґрунт квітку до димлятися, щоб не шкідати на коштовному яму дойти, що вже митирило насіння, бо є чимало бурянів, що їх насіння перележить на камішках роки в компості, а відтак літаються на ґрунті скляються. Тому насінняки бурянів відкладати окремо, а після скінчення догляду спалити.

Структура деяких ґрунтів буває така, що внаслідок поливання ґрунток, земля заскорулюється. Тоді вода мало в землю всяка, лише спливає по ній, або й споро висихає. Тому після дощу, або поливання треба за кілька годин землю на ґрунті зрушити, пересипати й не закладавати, бо з хрпавої поверхні не так скоро вода випарується та глибше всяка.

Що якийсь час доглядати також стригти й притинати живопліт. Притинати слід виконувати дуже рівно, бо лише тоді живопліт виглядає як стіна, а якраз у такому його вигляді ця краса. Тому стригти живопліт „до шнурка“. Робиться це в такий спосіб, що над живоплітом розпинаємо (поземо) довгий шнур, прикріплений обома кінцями до жердок, устроєних у землю, по обох кінцях живопліту. Шнур сильно напружити й щойно тоді стригти ножицями виставчі над шнур гілки. Живопліт треба теж обтинати по обох його боках, щоб творити однолінійну стіну. Обтіті гілки й листки ста-

ривно вибрати з живопліту, щоб на ньому не прилипали, та щоб живопліт був всюди єдиний і зелений.

Спрощено квітник може послужити під засів розсади квітів на черговий рік. Коли нарцис уже несподібно, злізати скрині й викид, просунути їх ще кілька днів на ґрунті й перекопати, згорнувши землю й старі палички або, якщо змиряємо на черговий рік постра-ти нарцисів у новому місці — призначити для парничка місце на розсадинці з черговим роком.

До української суспільності!

Одним поданням до відомого Українського суспільства, а саме до його комітету, який працює в Києві, надіслав я листок, в якому говориться про те, що в Україні, а особливо в Україні, є багато талановитих людей, які можуть бути дуже корисними для України, але вони не мають змоги проявити свої таланти, тому що в Україні немає такої організації, яка б могла б допомогти їм. Тому я прошу вас, щоб ви звернули увагу на це питання і зробили все, щоб допомогти їм.

В Україні є багато талановитих людей, які можуть бути дуже корисними для України, але вони не мають змоги проявити свої таланти, тому що в Україні немає такої організації, яка б могла б допомогти їм. Тому я прошу вас, щоб ви звернули увагу на це питання і зробили все, щоб допомогти їм.

В Україні є багато талановитих людей, які можуть бути дуже корисними для України, але вони не мають змоги проявити свої таланти, тому що в Україні немає такої організації, яка б могла б допомогти їм. Тому я прошу вас, щоб ви звернули увагу на це питання і зробили все, щоб допомогти їм.

В Україні є багато талановитих людей, які можуть бути дуже корисними для України, але вони не мають змоги проявити свої таланти, тому що в Україні немає такої організації, яка б могла б допомогти їм. Тому я прошу вас, щоб ви звернули увагу на це питання і зробили все, щоб допомогти їм.

В Україні є багато талановитих людей, які можуть бути дуже корисними для України, але вони не мають змоги проявити свої таланти, тому що в Україні немає такої організації, яка б могла б допомогти їм. Тому я прошу вас, щоб ви звернули увагу на це питання і зробили все, щоб допомогти їм.

Листопад 1928 року

Зв. Давидович, Комітет „Українська Християнська Церква“

Др. М. Давидович, пр. Р. Давидович, пр. Голова секретар

Printy

ПІСНІ СТРАВНИСЯ

I.

Обід: Помідорова кашка зі сметаною й французькими салатиками. Обід із гречки, злив'яного ідушеними бекі сметанка жовтого. Кашка із гречки.

Вечеря: Шпательна кашка з води з румяною булочною або просіяною булочною, гл. ч. із 14-15-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-484-485-486-487-488-489-490-491-492-493-494-495-496-497-498-499-500-501-502-503-504-505-506-507-508-509-510-511-512-513-514-515-516-517-518-519-520-521-522-523-524-525-526-527-528-529-530-531-532-533-534-535-536-537-538-539-540-541-542-543-544-545-546-547-548-549-550-551-552-553-554-555-556-557-558-559-560-561-562-563-564-565-566-567-568-569-570-571-572-573-574-575-576-577-578-579-580-581-582-583-584-585-586-587-588-589-590-591-592-593-594-595-596-597-598-599-600-601-602-603-604-605-606-607-608-609-610-611-612-613-614-615-616-617-618-619-620-621-622-623-624-625-626-627-628-629-630-631-632-633-634-635-636-637-638-639-640-641-642-643-644-645-646-647-648-649-650-651-652-653-654-655-656-657-658-659-660-661-662-663-664-665-666-667-668-669-670-671-672-673-674-675-676-677-678-679-680-681-682-683-684-685-686-687-688-689-690-691-692-693-694-695-696-697-698-699-700-701-702-703-704-705-706-707-708-709-710-711-712-713-714-715-716-717-718-719-720-721-722-723-724-725-726-727-728-729-730-731-732-733-734-735-736-737-738-739-740-741-742-743-744-745-746-747-748-749-750-751-752-753-754-755-756-757-758-759-760-761-762-763-764-765-766-767-768-769-770-771-772-773-774-775-776-777-778-779-780-781-782-783-784-785-786-787-788-789-790-791-792-793-794-795-796-797-798-799-800-801-802-803-804-805-806-807-808-809-810-811-812-813-814-815-816-817-818-819-820-821-822-823-824-825-826-827-828-829-830-831-832-833-834-835-836-837-838-839-840-841-842-843-844-845-846-847-848-849-850-851-852-853-854-855-856-857-858-859-860-861-862-863-864-865-866-867-868-869-870-871-872-873-874-875-876-877-878-879-880-881-882-883-884-885-886-887-888-889-890-891-892-893-894-895-896-897-898-899-900-901-902-903-904-905-906-907-908-909-910-911-912-913-914-915-916-917-918-919-920-921-922-923-924-925-926-927-928-929-930-931-932-933-934-935-936-937-938-939-940-941-942-943-944-945-946-947-948-949-950-951-952-953-954-955-956-957-958-959-960-961-962-963-964-965-966-967-968-969-970-971-972-973-974-975-976-977-978-979-980-981-982-983-984-985-986-987-988-989-990-991-992-993-994-995-996-997-998-999-1000-1001-1002-1003-1004-1005-1006-1007-1008-1009-1010-1011-1012-1013-1014-1015-1016-1017-1018-1019-1020-1021-1022-1023-1024-1025-1026-1027-1028-1029-1030-1031-1032-1033-1034-1035-1036-1037-1038-1039-1040-1041-1042-1043-1044-1045-1046-1047-1048-1049-1050-1051-1052-1053-1054-1055-1056-1057-1058-1059-1060-1061-1062-1063-1064-1065-1066-1067-1068-1069-1070-1071-1072-1073-1074-1075-1076-1077-1078-1079-1080-1081-1082-1083-1084-1085-1086-1087-1088-1089-1090-1091-1092-1093-1094-1095-1096-1097-1098-1099-1100-1101-1102-1103-1104-1105-1106-1107-1108-1109-1110-1111-1112-1113-1114-1115-1116-1117-1118-1119-1120-1121-1122-1123-1124-1125-1126-1127-1128-1129-1130-1131-1132-1133-1134-1135-1136-1137-1138-1139-1140-1141-1142-1143-1144-1145-1146-1147-1148-1149-1150-1151-1152-1153-1154-1155-1156-1157-1158-1159-1160-1161-1162-1163-1164-1165-1166-1167-1168-1169-1170-1171-1172-1173-1174-1175-1176-1177-1178-1179-1180-1181-1182-1183-1184-1185-1186-1187-1188-1189-1190-1191-1192-1193-1194-1195-1196-1197-1198-1199-1200-1201-1202-1203-1204-1205-1206-1207-1208-1209-1210-1211-1212-1213-1214-1215-1216-1217-1218-1219-1220-1221-1222-1223-1224-1225-1226-1227-1228-1229-1230-1231-1232-1233-1234-1235-1236-1237-1238-1239-1240-1241-1242-1243-1244-1245-1246-1247-1248-1249-1250-1251-1252-1253-1254-1255-1256-1257-1258-1259-1260-1261-1262-1263-1264-1265-1266-1267-1268-1269-1270-1271-1272-1273-1274-1275-1276-1277-1278-1279-1280-1281-1282-1283-1284-1285-1286-1287-1288-1289-1290-1291-1292-1293-1294-1295-1296-1297-1298-1299-1300-1301-1302-1303-1304-1305-1306-1307-1308-1309-1310-1311-1312-1313-1314-1315-1316-1317-1318-1319-1320-1321-1322-1323-1324-1325-1326-1327-1328-1329-1330-1331-1332-1333-1334-1335-1336-1337-1338-1339-1340-1341-1342-1343-1344-1345-1346-1347-1348-1349-1350-1351-1352-1353-1354-1355-1356-1357-1358-1359-1360-1361-1362-1363-1364-1365-1366-1367-1368-1369-1370-1371-1372-1373-1374-1375-1376-1377-1378-1379-1380-1381-1382-1383-1384-1385-1386-1387-1388-1389-1390-1391-1392-1393-1394-1395-1396-1397-1398-1399-1400-1401-1402-1403-1404-1405-1406-1407-1408-1409-1410-1411-1412-1413-1414-1415-1416-1417-1418-1419-1420-1421-1422-1423-1424-1425-1426-1427-1428-1429-1430-1431-1432-1433-1434-1435-1436-1437-1438-1439-1440-1441-1442-1443-1444-1445-1446-1447-1448-1449-1450-1451-1452-1453-1454-1455-1456-1457-1458-1459-1460-1461-1462-1463-1464-1465-1466-1467-1468-1469-1470-1471-1472-1473-1474-1475-1476-1477-1478-1479-1480-1481-1482-1483-1484-1485-1486-1487-1488-1489-1490-1491-1492-1493-1494-1495-1496-1497-1498-1499-1500-1501-1502-1503-1504-1505-1506-1507-1508-1509-1510-1511-1512-1513-1514-1515-1516-1517-1518-1519-1520-1521-1522-1523-1524-1525-1526-1527-1528-1529-1530-1531-1532-1533-1534-1535-1536-1537-1538-1539-1540-1541-1542-1543-1544-1545-1546-1547-1548-1549-1550-1551-1552-1553-1554-1555-1556-1557-1558-1559-1560-1561-1562-1563-1564-1565-1566-1567-1568-1569-1570-1571-1572-1573-1574-1575-1576-1577-1578-1579-1580-1581-1582-1583-1584-1585-1586-1587-1588-1589-1590-1591-1592-1593-1594-1595-1596-1597-1598-1599-1600-1601-1602-1603-1604-1605-1606-1607-1608-1609-1610-1611-1612-1613-1614-1615-1616-1617-1618-1619-1620-1621-1622-1623-1624-1625-1626-1627-1628-1629-1630-1631-1632-1633-1634-1635-1636-1637-1638-1639-1640-1641-1642-1643-1644-1645-1646-1647-1648-1649-1650-1651-1652-1653-1654-1655-1656-1657-1658-1659-1660-1661-1662-1663-1664-1665-1666-1667-1668-1669-1670-1671-1672-1673-1674-1675-1676-1677-1678-1679-1680-1681-1682-1683-1684-1685-1686-1687-1688-1689-1690-1691-1692-1693-1694-1695-1696-1697-1698-1699-1700-1701-1702-1703-1704-1705-1706-1707-1708-1709-1710-1711-1712-1713-1714-1715-1716-1717-1718-1719-1720-1721-1722-1723-1724-1725-1726-1727-1728-1729-1730-1731-1732-1733-1734-1735-1736-1737-1738-1739-1740-1741-1742-1743-1744-1745-1746-1747-1748-1749-1750-1751-1752-1753-1754-1755-1756-1757-1758-1759-1760-1761-1762-1763-1764-1765-1766-1767-1768-1769-1770-1771-1772-1773-1774-1775-1776-1777-1778-1779-1780-1781-1782-1783-1784-1785-1786-1787-1788-1789-1790-1791-1792-1793-1794-1795-1796-1797-1798-1799-1800-1801-1802-1803-1804-1805-1806-1807-1808-1809-1810-1811-1812-1813-1814-1815-1816-1817-1818-1819-1820-1821-1822-1823-1824-1825-1826-1827-1828-1829-1830-1831-1832-1833-1834-1835-1836-1837-1838-1839-1840-1841-1842-1843-1844-1845-1846-1847-1848-1849-1850-1851-1852-1853-1854-1855-1856-1857-1858-1859-1860-1861-1862-1863-1864-1865-1866-1867-1868-1869-1870-1871-1872-1873-1874-1875-1876-1877-1878-1879-1880-1881-1882-1883-1884-1885-1886-1887-1888-1889-1890-1891-1892-1893-1894-1895-1896-1897-1898-1899-1900-1901-1902-1903-1904-1905-1906-1907-1908-1909-1910-1911-1912-1913-1914-1915-1916-1917-1918-1919-1920-1921-1922-1923-1924-1925-1926-1927-1928-1929-1930-1931-1932-1933-1934-1935-1936-1937-1938-1939-1940-1941-1942-1943-1944-1945-1946-1947-1948-1949-1950-1951-1952-1953-1954-1955-1956-1957-1958-1959-1960-1961-1962-1963-1964-1965-1966-1967-1968-1969-1970-1971-1972-1973-1974-1975-1976-1977-1978-1979-1980-1981-1982-1983-1984-1985-1986-1987-1988-1989-1990-1991-1992-1993-1994-1995-1996-1997-1998-1999-2000-2001-2002-2003-2004-2005-2006-2007-2008-2009-2010-2011-2012-2013-2014-2015-2016-2017-2018-2019-2020-2021-2022-2023-2024-2025-2026-2027-2028-2029-2030-2031-2032-2033-2034-2035-2036-2037-2038-2039-2040-2041-2042-2043-2044-2045-2046-2047-2048-2049-2050-2051-2052-2053-2054-2055-2056-2057-2058-2059-2060-2061-2062-2063-2064-2065-2066-2067-2068-2069-2070-2071-2072-2073-2074-2075-2076-2077-2078-2079-2080-2081-2082-2083-2084-2085-2086-2087-2088-2089-2090-2091-2092-2093-2094-2095-2096-2097-2098-2099-2100-2101-2102-2103-2104-2105-2106-2107-2108-2109-2110-2111-2112-2113-2114-2115-2116-2117-2118-2119-2120-2121-2122-2123-2124-2125-2126-2127-2128-2129-2130-2131-2132-2133-2134-2135-2136-2137-2138-2139-2140-2141-2142-2143-2144-2145-2146-2147-2148-2149-2150-2151-2152-2153-2154-2155-2156-2157-2158-2159-2160-2161-2162-2163-2164-2165-2166-2167-2168-2169-2170-2171-2172-2173-2174-2175-2176-2177-2178-2179-2180-2181-2182-2183-2184-2185-2186-2187-2188-2189-2190-2191-2192-2193-2194-2195-2196-2197-2198-2199-2200-2201-2202-2203-2204-2205-2206-2207-2208-2209-2210-2211-2212-2213-2214-2215-2216-2217-2218-2219-2220-2221-2222-2223-2224-2225-2226-2227-2228-2229-2230-2231-2232-2233-2234-2235-2236-2237-2238-2239-2240-2241-2242-2243-2244-2245-2246-2247-2248-2249-2250-2251-2252-2253-2254-2255-2256-2257-2258-2259-2260-2261-2262-2263-2264-2265-2266-2267-2268-2269-2270-2271-2272-2273-2274-2275-2276-2277-2278-2279-2280-2281-2282-2283-2284-2285-2286-2287-2288-2289-2290-2291-2292-2293-2294-2295-2296-2297-2298-2299-2300-2301-2302-2303-2304-2305-2306-2307-2308-2309-2310-2311-2312-2313-2314-2315-2316-2317-2318-2319-2320-2321-2322-2323-2324-2325-2326-2327-2328-2329-2330-2331-2332-2333-2334-2335-2336-2337-2338-2339-2340-2341-2342-2343-2344-2345-2346-2347-2348-2349-2350-2351-2352-2353-2354-2355-2356-2357-2358-2359-2360-2361-2362-2363-2364-2365-2366-2367-2368-2369-2370-2371-2372-2373-2374-2375-2376-2377-2378-2379-2380-2381-2382-2383-2384-2385-2386-2387-2388-2389-2390-2391-2392-2393-2394-2395-2396-2397-2398-2399-2400-2401-2402-2403-2404-2405-2406-2407-2408-2409-2410-2411-2412-2413-2414-2415-2416-2417-2418-2419-2420-2421-2422-2423-2424-2425-2426-2427-2428-2429-2430-2431-2432-2433-2434-2435-2436-2437-2438-2439-2440-2441-2442-2443-2444-2445-2446-2447-2448-2449-2450-2451-2452-2453-2454-2455-2456-2457-2458-2459-2460-2461-2462-2463-2464-2465-2466-2467-2468-2469-2470-2471-2472-2473-2474-2475-2476-2477-2478-2479-2480-2481-2482-2483-2484-2485-2486-2487-2488-2489-2490-2491-2492-2493-2494-2495-2496-2497-2498-2499-2500-2501-2502-2503-2504-2505-2506-2507-2508-2509-2510-2511-2512-2513-2514-2515-2516-2517-2518-2519-2520-2521-2522-2523-2524-2525-2526-2527-2528-2529-2530-2531-2532-2533-2534-2535-2536-2537-2538-2539-2540-2541-2542-2543-2544-2545-2546-2547-2548-2549-2550-2551-2552-2553-2554-2555-2556-2557-2558-2559-2560-2561-2562-2563-2564-2565-2566-2567-2568-2569-2570-2571-2572-2573-2574-2575-2576-2577-2578-2579-2580-2581-2582-2583-2584-2585-2586-2587-2588-2589-2590-2591-2592-2593-2594-2595-2596-2597-2598-2599-2600-2601-2602-2603-2604-2605-2606-2607-2608-2609-2610-2611-2612-2613-2614-2615-2616-2617-2618-2619-2620-2621-2622-2623-2624-2625-2626-2627-2628-262

Форми для всіх

13. **М-а Гуконка** — модель для жінок під 11 д. 14 м. Ширину білих юбок з бортами, які мають декоративні бляшечки, виставляють на показі в «ПЕ-ВІНЧЕ».

На кроїти?

Поворот, який дає 1 метр ширини, дає можливість зробити юбку з борти, зшити її з декоративних бляшечок, які мають вигляд металевих. Поворот, який дає 1 метр ширини, дає можливість зробити юбку з борти, зшити її з декоративних бляшечок, які мають вигляд металевих. Поворот, який дає 1 метр ширини, дає можливість зробити юбку з борти, зшити її з декоративних бляшечок, які мають вигляд металевих.

На шити?

Діаметр швейної машини повинен бути не менше 1,2 м.
 1. Швейна машина повинна мати ширину не менше 1,2 м.
 2. Швейна машина повинна мати ширину не менше 1,2 м.
 3. Швейна машина повинна мати ширину не менше 1,2 м.
 4. Швейна машина повинна мати ширину не менше 1,2 м.
 5. Швейна машина повинна мати ширину не менше 1,2 м.
 6. Швейна машина повинна мати ширину не менше 1,2 м.
 7. Швейна машина повинна мати ширину не менше 1,2 м.
 8. Швейна машина повинна мати ширину не менше 1,2 м.
 9. Швейна машина повинна мати ширину не менше 1,2 м.
 10. Швейна машина повинна мати ширину не менше 1,2 м.

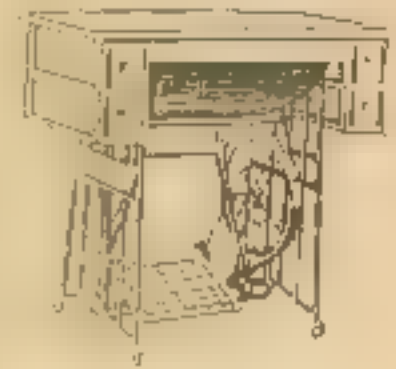
14. Діаметр швейної машини повинен бути не менше 1,2 м.
 15. Діаметр швейної машини повинен бути не менше 1,2 м.

16. Діаметр швейної машини повинен бути не менше 1,2 м.

17. Діаметр швейної машини повинен бути не менше 1,2 м.

18. Діаметр швейної машини повинен бути не менше 1,2 м.

НА ЦЬОЄ ЖИТТЯ ВИСТАЧИТЬ

Існують в нас чудові машини для шиття, гоніти, порожняки, складання, мереживання і декоративної зачіпки, які за 150 — 200 гривень або на довгий кредит.

Ждітьте дорочні подарунки!

ПІВТІ БІКІП ТІРІВІ ДІВІВІ ДІВІВІ
 Kuyseer, Krakow, ul. Zolotyulenska 15
 Wroclaw, 16

Жінки малого росту

На повсякденні життя жінки малого росту є певні особливості. Вони мають бути приємні, а не перебільшені. Вони мають бути приємні, а не перебільшені. Вони мають бути приємні, а не перебільшені.

Вони мають бути приємні, а не перебільшені. Вони мають бути приємні, а не перебільшені. Вони мають бути приємні, а не перебільшені.

Вони мають бути приємні, а не перебільшені. Вони мають бути приємні, а не перебільшені. Вони мають бути приємні, а не перебільшені.

Вони мають бути приємні, а не перебільшені. Вони мають бути приємні, а не перебільшені. Вони мають бути приємні, а не перебільшені.

Вони мають бути приємні, а не перебільшені. Вони мають бути приємні, а не перебільшені. Вони мають бути приємні, а не перебільшені.

Вони мають бути приємні, а не перебільшені. Вони мають бути приємні, а не перебільшені. Вони мають бути приємні, а не перебільшені.

Вони мають бути приємні, а не перебільшені. Вони мають бути приємні, а не перебільшені. Вони мають бути приємні, а не перебільшені.

Вони мають бути приємні, а не перебільшені. Вони мають бути приємні, а не перебільшені. Вони мають бути приємні, а не перебільшені.

Вони мають бути приємні, а не перебільшені. Вони мають бути приємні, а не перебільшені. Вони мають бути приємні, а не перебільшені.

Вони мають бути приємні, а не перебільшені. Вони мають бути приємні, а не перебільшені. Вони мають бути приємні, а не перебільшені.

Вони мають бути приємні, а не перебільшені. Вони мають бути приємні, а не перебільшені. Вони мають бути приємні, а не перебільшені.

СОНЯШНА КУПІЛЬ ЦЕ ЗДОРОВ'Я!

але

БЕРЕЖІТЬСЯ ПОРАЖЕННЯ ШКІРИ!

РОЗКІШНЕ Й БЕЗПЕЧНЕ ОПАЛЮВАННЯ

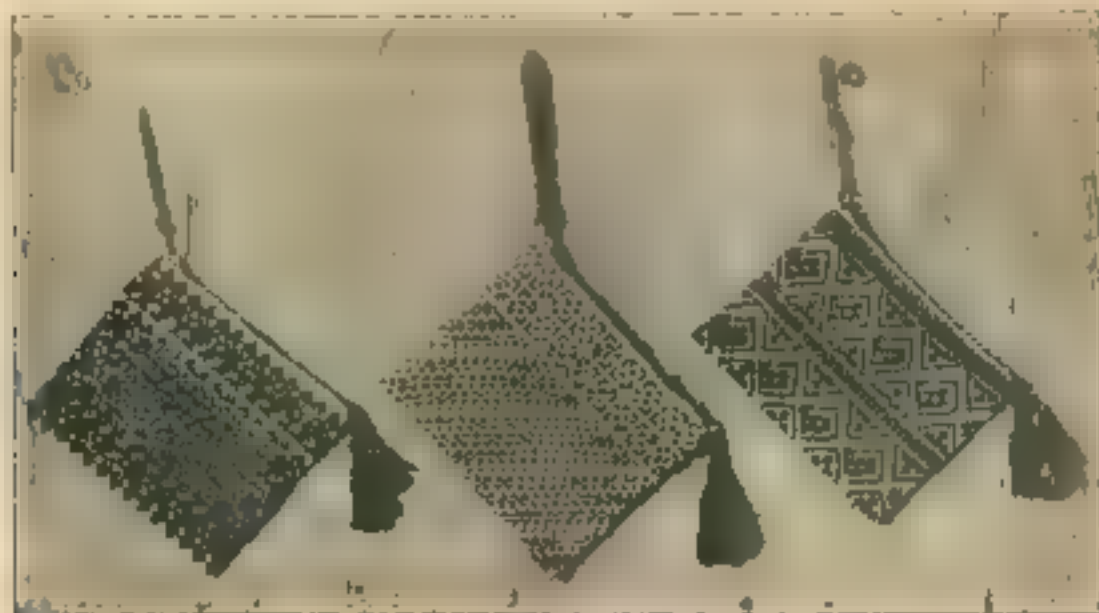
при

КРЕМІ Я ОЛІЙКУ МЕРІДА

НОВІ ТОРБИНКИ

Хочемо все відомити в нашому вибранні збіжності в виборах, проєктах. Тому поділяється нам це торбинки для жіночих персонилі Гільсому виставки.

М. 1. Густий хрестинний візерунок у цілому на дрібній тканині торбинки. Але торби погладжені ще раз лише першок, тайко, жовтими нитками. Для торбинки вкрайня розробка.

М. 2. В орнаментальній стилі прокладений також на дрібній тканині. Торби торбинки жовтими нитками, а також розробка, як і на хрестинній розробці. Все в орнаментальній стилі.

М. 3. В орнаментальній стилі прокладений

на орнаментальній стилі прокладений на дрібній тканині. Торби торбинки жовтими нитками, а також розробка, як і на хрестинній розробці. Все в орнаментальній стилі.

Всі ці три торбинки розроблені в орнаментальній стилі.

Вір до торбинки
Хрестинний візерунок у квіткових нитках
Гільсому

НИТКИ

ДО РУЧНИХ РОБІТ МАРК
є вкрайня індустріальними прядками і тому
вільно в орнаменті і на сонці не пухлять!

MEZ

C-M-S

Роботи

Дитяче вібрание

П'янітка, вишиваний вібрание, виконані в. Оксана Гирівською, Дрогобич.

Вибрання вишиваний вібрание, виконані в. Оксана Гирівською, Дрогобич. Виконані в. Оксана Гирівською, Дрогобич.

Взір для сукопочки

Вибрання вишиваний вібрание, виконані в. Оксана Гирівською, Дрогобич. Виконані в. Оксана Гирівською, Дрогобич.

Дитячий кайманчик

Вибрання вишиваний вібрание, виконані в. Оксана Гирівською, Дрогобич. Виконані в. Оксана Гирівською, Дрогобич.

Вибрання вишиваний вібрание, виконані в. Оксана Гирівською, Дрогобич. Виконані в. Оксана Гирівською, Дрогобич.

Як доглядати за квітами навчить вас
книжка

Оксана Березинська - Будзюк

**Квіти, краса наших
кімнат і балконів**

з перекладом коштує 120 зл.

Замовляти в Адміністрації „Нової Хати“
Львів, ул. Косцюшка ч. 5.

ЛІТНЄ ВБРАННЯ

Подобрані сукні для цієї пори року. Тисяч учениць фронтної школи С.С. Паче-зіяном в Дніпрі поставилися до цієї справи дуже похвально. Сукні для учениць мають бути прості, але з деякими прикрасами. Наприклад, як у сукні, яку вибрав для себе учениця, яка виступає на сцені. На ній Гурман, яка виступає на сцені, вибрала сукню, яка має бути проста, але з деякими прикрасами. На ній Гурман, яка виступає на сцені, вибрала сукню, яка має бути проста, але з деякими прикрасами.

Ця сукня має бути проста, але з деякими прикрасами. На ній Гурман, яка виступає на сцені, вибрала сукню, яка має бути проста, але з деякими прикрасами. На ній Гурман, яка виступає на сцені, вибрала сукню, яка має бути проста, але з деякими прикрасами.

прохолодні сукні, які мають бути прості, але з деякими прикрасами. На ній Гурман, яка виступає на сцені, вибрала сукню, яка має бути проста, але з деякими прикрасами.

Ця сукня має бути проста, але з деякими прикрасами. На ній Гурман, яка виступає на сцені, вибрала сукню, яка має бути проста, але з деякими прикрасами. На ній Гурман, яка виступає на сцені, вибрала сукню, яка має бути проста, але з деякими прикрасами.

Кооперативна фабрика домішок до кави „СУСПІЛЬНИЙ ПРОМИСЛ“

у власній фабриці Львів XXIV, вул. Жовківська 188.

Поручає, знану вже з добірної якості цукорію „ЛУНА“, солодову каву „ЛУНА“, лідмінку кави „ПРАЖІНЬ“, Знаменаті в смаку поживні, дешеві.

Гарно це одягати, який би він був, але одягати не можна. Це часто буває в школах, де одягати не можна. Це часто буває в школах, де одягати не можна. Це часто буває в школах, де одягати не можна.

Хитрощі, потрібу, окремою інструкцією. Силь від — технічний жанр і від інстру

Важливо,
перше
до цього
„АТМО“
дешеві
■ успішні

БІБЛІОТЕКА ДЗВОНІВ

видає в постійні роки такі нові
видає:

1. Н. Королева: БЕЗ КОРИННЯ. Спроби
в поезії формі. 8, 124 ст.
Ціна 2,50 год.
2. Н. Королева: ПЕРЕДОК. Поезія, 4,
144 ст. Ціна 3,00 год.
3. Н. Королева: ПІВНИСНИ СІМТ. Епі-
грамі поезії. 8, Ціна 1,80 год.
4. Н. Королева: ВО ДНІ МІМ. Нариси
8, 40 ст. Ціна 1,20 год.
5. Н. Королева: „ДІВ“ Поезія і гер-
м. 8, 116 ст. Ціна 2,50 год.
6. Б. С. Антонов: КНИГА ДІВА. Поезія
8, 64 ст. Ціна 2,20 год.

Книжки ці поезії продаються у книжній
українській бібліотеці, знаходяться в Ад-
міністрації „Діва“ Діва, вул. Мико-
лаша 7-й. Для перекладання, журналу
„Діва“ можна опустити, Хитрощі
в Адміністрації не повинні бути.

Хитрощі, потрібу, окремою інструкцією.

На АТМО, перше, до цього, дешеві, успішні

Передплачуйте

Український Тиждень

Інформаційний тижневик, що публікує
новини й промади з усіх країн.

Передплата на рік:

у Ч.С.Р., Польщі, Англії й інших
країнах 120. 40. — в інших країнах
150. 50.

Уданий:

Praga XII, Бульвар 16. С.С.Р.

Піджачок і шали

є в різних підмінах. А найкраща це гладкий, му-
жественний крої, павіть із закреслюваною складкою по-
середній. До нього сандали з дерев'яною пірною

Два дощечки

Що ви бачили в, павіть, як цей розкошний стрій для
жінки? Це не просто комбінізон, а і її прикраса є
модерні. Успішна композиція. Додавши, що мався
може навіть, бачити, підійти, підійти, якійсь мо-
дерній матеріал. Не сль, підійти, підійти, підійти, мо-
дерній.

На пляжу

світліше одягну мислеть. В гарно збудована мішка кітат-гуса лєска й провіяно. Поіхом для батьків і мужів по-служить докда, що дя сумки не жидеба багато матеріялу і легка її самій носити.

Нова мода

Видумали тепер модь тоїмоді, але... лише для струн-ких пнів. Костюм у смужки. Краски різні, преріж-но. Ї Пиріжкі ті моделі дуже подобаються.

ЯК ЗДОБАТИ успіх у жіноц?

Ві віримо, в американських часопис-ах професор університету в Чикаго-Факс писав про успіх жіноц. А саме про жіноц до діти моді і моді обійняти, і до-решом „Ному спрочувати успіх у жіноц“.

І перше, що він каже, що Біле-шесті й, тодішній раб успіх естетич-ності, як і вмі, грошам, духом, красо-ю, мист, гарним мист, мист, посидіти-и т. д.

Біло б у час, тат, переверти подібу-мист, виступи посидіти, би, про най-б широкі успіх мист, ті пидоне, що т-е-решом, пидіти мист, або Лєр-дєр, дєр, до тєрешми Шаха, и по-гидіти, уживати, відомі Лєр-дєр-дєр, до тєрешми Шаха, и по-гидіти, уживати, відомі Лєр-дєр-дєр, до тєрешми Шаха.

ки мався хтось із звичайних партнерів, вона сідала за великий столик, цілком віддаючи Аліні з сестрою розмову з Костомаровим, гру на роялі й читання вголос поетичних творів з єдиною умовою, щоб усе це робилося віддалік від століка й не відтінгло уваги осіб, що грали в карти.

Це дуже сподобалося Миколі Івановичу. Він побачив, що своїми візитами нікому не заважає, а за такої ситуації йому приємніше було проводити вечорі в товаристві своїх домашніх учениць, що слухали його з піднесеним.

Так поволі минув час.

Імена Міцкевича, Пушкіна, Листа, Бетовена, Шуберта відзначали в них, що вона них пройшла 1846-47, а жовтня до лютого, коли покійна, підтримана розмовами, музикою і читанням поетів, досягла їхня любов^{*)}.

IV.

Минали дні. Трохи не щовечора приїздив Костомаров до Мазурових. Він чезав зручного моменту, щоб просити Аліної руки.

Нарешті, 12 лютого трапився вечір, коли якого з гостей окрім Миколу Івановича не було. Як звичайно, Аліна грала його улюблені речі; як звичайно, Микола Іванович стояв коло роялю і дивився на Аліну. Він ледве дослухав останній акорд і звернувся до Аліної матері, що сиділа поруч:

— Я прошу у вас руки дочка вашої Аліни.

— Хай вона сама віддасть її вам, Микола Івановичу.

Він узяв Аліну за руки й хотів відвести її до матері.

— Не знаю!... Не знаю!... — пробуркотіла Аліна.

Вона схиляла на миті й не рухалась. Руки Аліни тремтіли.

— Хай буде так, як хоче мама.

Мати посміхнулася.

Микола Іванович не випускав Аліних рук. Минуло декілька секунд у німій напруженості. Як повинні були битися їхні серця в ці секунди німої, несказаної, але до болю гостро відчутної нерішучості? Микола Іванович стиснув гремлячу руку Аліни, вона відповіла на потиск потиском і побраньши за руки, вони вдвох підійшли до матері.

Пані Крагельська викликала чоловіка-вітчим й відрекоменду-

вала йому жениха та наречену. Усі були зворушені.

За проханням жениха, другого дня, 13 лютого, призначено заручини. Цілий другий тиждень великого посту й тому, хоч як поспішався Микола Іванович з плюбом, та раніше Фоманого тижня 30 березня відсвяткувати весілля не можна було.

На призначену течину, ввечорі 13 лютого до Крагельських-Мазурових на Госпітальну вулицю зіїхався пан-отець з титарем, жених з своєю матір'ю, Тетяною Петрівною, суророю й померлого, блідого, з стисненими вузькими губами, старого, колоса, жовте, продавленою жовкою, та ще мадам Де-Мольєн, начальниця пансіону, де була вчилася Аліна.

Приміщення було іскраво освітлене. В світлі запалених свічок сяяли й блищали на білій Алініній серпінковій сукні великі камені брильянтового намиста й брильянти котиків. Убрані в біле, в сідло брильянтів маленька чорнява дівчина з чорними блискучими очима всі світилася.

Після обряду заручин Аліну й Миколу Івановича почали втати. Позали шампанське, проголосували тости й побажання, обіймались. Тетяна Петрівна й пані Крагельська були схайдовані; у мадам Де-Мольєн скотилася сльоза. І в цей урочистий момент чомусь на декілька хвилин заневогло мовчання.

Завважало, мовчання загрожує і пророкує, пророкує в хистку нерешисті і сумнів, готує якусь несподіванку. З напруженою увагою присутні слухали мовчання, не наважувались його перервати.

На дворі зливи собака. Із довгих жалюбих витів в освітлену кімнату зайшов вечній лютий холод, темна порожнеча, сумне віщування нещастя. Недалеко схайдована радість забарилася тривожним передчуттям.

Обидві матері поглянули одна на одну. Тетяна Петрівна уперто мовчала, а пані Крагельська сказала:

— І числа вибрав Микола Іванович 13 дня для своїх заручин, і собаки мають у нас підчас тосту, замість музики!... Так усе це прикро!

Пан-отець виступав:

— Ми не повинні, — казав він, — гадати про прищелення, та ще за такими приметами. Сподіваємось на блага долі наших новонаречених, а поки ми повинні жити їх радощами й милуватись з них.

В цей час ніщо не могло стурбувати Миколу Івановича й Аліну; вони були безмежно щасливі, надто коли, повторивши всілякі побажання за шампанським, усі зібрались нікоє особливо врочисто сідати за стіл. Замість сісти з усіма за стіл пити чай, вони побігли до роялю. Аліна сіла грати, Микола Іванович сів поруч з нею, але потім не стерпів і став проти Аліни, щоб не вводити а неї очей, як і колись.

...Вони були самі. Вони почували себе відокремленими від усього світу.

— Моя мила, — сказав він після довгого поцілуку, — мені здається сном, що ти моя; але мене ще більше дивує, що ти не дивилася на мене.

— Мені здається, — сказала вона, — що я знаю тебе з дитячих днів.

— Невже ж ти спроби кохати мене?

— Я не знаю, що таке кохання, але дано можу тобі сказати: у мене таке почуття, ніби я тільки тепер став жито, і я так віддана тобі, що хотіла б віддати за тебе життя.

— Дорога, тільки тепер я розумю, що означає бути безсмертним.

— Милий, який ти добрий! Я бідна, незначна дівчина.

— Як глибоко ти мене прищелює! Бо те, що в мене, походить від тебе. Без тебе я був би ніщо. Ти небо, що мене тримає і оберігає...

Пані Крагельська визнала пошлження Аліни за непристойне, вийшла з-за чайного столу, підійшла до неї й сказала:

— Треба й а сьогоднішнього вечора зробитись дорослою і поспіяти з гістьми. Грати закінчи встигаєш.

— Чому ж гостям не послухати, як ми грємо? — сказав Микола Іванович.

— Хто грає, а хто мпавчується! — зауважила мати, жартуючи.

— У моєї нареченої сьогодні надзвичайно врочистий вигляд.

— Це роблять брильянти, які я тільки й можу дати своїй донці.

— Та їй не треба ніких брильянтів, бо вона сама — коштовний брильянт.

Мати якось кисло посміхнулася і пішла до чайного столу. Наречені пішли за нею.

За декілька днів згодом Аліна з матір'ю поїхали „на чай“ до Костомарових. Їх зустріли привітно. Пані Крагельська промудувала

^{*)} Слідуючий уступ описує зустріч Аліни Крагельської з славетним музикантом Листом. Тому, що ми містили його з нагоди рецензії Листа в «З», 1937, мажками злими не передруковувати. Там же знайдуть читачки й світліну Аліни Крагельської.

явсь вечір у товаристві Тетяни Петрівни, у віталні, а Микола Іванович з нареченою просили більшу частину в кабінеті й, певне, нудьга не була місця.

При відвіді в руках Аліни було дві книжки: одна твір про унію, дисертація Миколи Івановича, друга „Гіака“, збірник українських поезій Миколи Івановича. На обох він, сидючи в кабінеті, зробив присятного написи: „Коханий, найкращий половини душі моєї, Аліні Леонтіїні Крагельській“.

Аліна привезла ці книжки додому.

На ранок мати снітала їх у дочці й, зазирнувши трохи в їх зміст, сказала їй про себе:

— От жених! Книжками обдарує свою наречену та ще й халащукими!

— Сьогодні ж отримаю третю, французьку.

— Ну й слава Богу! — уцілила ласкливо мати.

Ці жеманкові подарунки пані Крагельська виказав за прикре й певне порушення усталених традицій і доброго тону. Кожен інший в подібному становищі потурбувався б подарувати своїй нареченій щось інше, якісь коштовні речі, чи що, а цей...

Поведінка майбутнього зятя з самого початку здивувала й неприпустимо-петакотвию.

Вечері прийшов Микола Іванович і приніс Аліні обидві книжки. Цього разу не була французька книжка, але яка? Наслідуючи Христу, французький переклад твору Хомі Кемпійського, англіїського середньовічного містиса? Дивний вибір і химерний подарунок! Але ще незвичайніш був присвятний до цієї книжки напис.

Костомаров володів майстерністю гротеску, як ніхто. Він був Дон-Жуан оригінальності. Оригінальність була, певне, єдина мішка, яку він будь коли кохав.

Людина упереджень і літературних стилізацій, він хотів би бланити в Аліні „свату“.

— ...О, кохана, небо дяло мені тебе, щоб в тобі зклонився. Я молюсь тобі. Ти свята, ти несеи мої бажання до Бога; в тобі він являється мені; в тобі він показує мені

всю повноту своєї любови. Я вічно дихаю тобою; груди мої ніколи не перестануть вдихати тебе. Ти божественна величність, вічне життя в найчарівнішому вітленні...

Збираючись одружитися, він дарує нареченій книжку, в якій проповідується самота й розповідється за принакність самотнього чернечого життя.

„Від бога призначена подруга життя, улюблена Аліно! Приносячи вам у подарунок цю книгу, я прошу вас' понад усе, чого міг би просити жених у своєї нареченої, з глибокою увагою прочитати все що написав тут великий автор, засвоїти дух цього твору, особливо ж зберегти у своїй пам'яті й у своєму серці написане на стор. 178 і далі, і, взагалі, так сприйняти за допомогою всевладної благодаті, щоб стала мена, як дов'я та велика спасена думка, що спираючи християн в шлюбному союзі здижуються не тільки тілом, але й духом, не для плотських утіх, не для кар'єри, не а суєти, не з того ставного прагнення, яке в світі неправдиво профанується оим кохання і яке єсть не що інше, як хіть серця і очей, не для всьляких земних насолод, а для того, щоб при взаємній допомозі прийти дружно і міцно через усі спокуси, хвороби, нещастя і неможливі досягнутя царства вічної любови. Задумуючись з вами шлюбом, я не прошу вас' любити мене, а прошу любити Христа й тоді навчить вас, як любити й мене, і все навколо. Благаю вас не раниш ти до шлюбного півтора, як тоді, коли; не внодичи в обійми себе, відчуєте, що ви приготавні всякхильно йти шляхом, позначеним для вас на землі, в душі любови Христової“.

За бажанням матері, Аліна голосно прочитала цього написа. Пані Крагельська поставилась до присятних побажань Миколи Івановича, як до порожніх слів, прописних формул, що їх усі й скрізь повторюють і що вони жадного значіння і змісту не мають. Вона сказала декілька слів, похвалила напис, потім одійшла звід, а тоді й зовсім виїхала з кімнати, де Аліна з Миколою Івановичем сиділа на маленькій канавці поруч із проваз наречених.

Вони лишилися вдвох. Аліна переглядала книжку, розгортаючи її в різних місцях і перечитуючи побіжно окремі рядки й уривки.

Аскетичне протиставлення святої духовности й низьких грішних земних насолод, похмурі і притищені думки середньовічного ченця

аж ніяк не гармоніювали з рожевим настроєм, з ясним почуттям піднесеності 16-літньої дівчини. Песимістичну думку про світ, що лежить у злі, витворили в 16-літній дівчинки. Костомаров, заглиблений у себе, забув про це. Складаючи написи, він думав не про Аліну, а про себе, про свої думки, про те, чого він не хотів сказати голосно.

Аліна вдруге прочитала написи й засмутилася.

— Чогось то засумувала, а то й яажурилася кохана? — ніжно промовив Микола Іванович.

— Усе те, що ви пояснюєте тут про значіння шлюбу, досить зрозуміло пояснив нам і пансіоні наш пан-отець, говоривши за неї таїнства. Та й про любов до Христа ми читали чимало, готуючись до причастя. Прочитав цю книжку, бо ви прохаєте, і хай авторський талант зробити з мене довершеного...

Аліні не важко було розкрити шкільний графаретний сент-присятний напис; а сумом вона вперилась, що її наречений не знайшов простих і щирих слів, щоб сказати про своє кохання.

— Коли талант цитора в ближчий час не зробить мене довершеною, — сказала Аліна, насміхнувшись позираючи на жениха, — тоді, певна річ, відкаслемо день нашого шлюбу на безріч.

— Та ні! — з запалом підняв Микола Іванович. — Неслали призначено на тридцять березня; мені обіцяли, і повинні виконати.

— Та ж ви благаете мене: „пераніш піти до шлюбного півтора, як...“

— Не підиш, як тридцять березня. Книжку ви прочитаете за декілька днів.

— Прочитати не довго, а заспогити... і відчути... Та хіба є термін для почуття? Коли тепер не відчуваю, то, хто знає, чи відчую і згодом? Може колинебудь і відчую, а ви будьте терплячі...

— Ну, даруйте, захопився, не так висловився.

Та кавряд чи Микола Іванович мав рацію, коли цю свою проповідь духовного шлюбу, цю огиду перед плотським шлюбом пояснював „захопленням“, „неотичним висловом“.

Він кохав Аліну, він хоче шлюбу й одночасно боїться його. Цитатами з Хомі Кемпійського він прикрашає свою концелцію „напереченого кохання“, цитатами він спонується захопати ті невротичні двозначності й порушення, за які він не наважується сказати голосно. (Далі буде).

Одинокий журнал для дічат на наших землях

„СВІТ МОЛОДІ“

виходить у Коломні пуд. Замковч. 37. і містить статті на дуже цікаві, актуальні теми. Річна передплата 3 зл. річно. — — —

ЛИСТУВАННЯ

Анна Оршакерич, Пітрич. До кінця 1938 р. надіслати ми 1,50 зл.

Стефанія Копровська, Солотвин. Передплата надіслана до кінця червня 1938 р.

А. Мартинюк, Запорож. Голоси чиєли ми надіслали, чи ви їх одержали?

„Доньки України“, Ріджайна. Передплату ми одержали, надіслано до кінця червня 1938 р. Річна передплата становить 3 долари. Окремі листки листа.

Пасалия Копюба, Ст. Пон. Передплату до 1938 р. ми одержали, надіслано.

Юлія Пастушенко, Міннеаполіс. Передплату ми одержали, надіслано до кінця червня 1938 р. Журнал надісланий від 1 липня 1938.

Укр. Жін. Т-во, Огва. Передплату ми одержали, надіслано до кінця 1938 року. Журнал надісланий від 1 липня 1938.

А. Плякович, Монреаль. Передплату ми одержали, надіслано до кінця 1938 року. Журнал надісланий від 1 липня 1938 р.

Марія Квас, Торонто. Передплату ми одержали, надіслано до кінця червня 1938 р. Журнал надісланий від 1 липня 1938 н. В к 1938 р. надіслано.

Петро Шевчук, Торонто. 4, 6 з 1938 року надіслано. Ми цього часу вже його надіслали. Прислати ми не можемо.

Мирослава Білявіла, Тарнобжег. Передплату надіслано до кінця квітня 1938 року.

Ванечиня Марія, Іланчина. До кінця 1938 року надіслати ми 2 зл.

Людмила Бризгунова, Братислава. В к 1938 ми надіслали ми 2 долари до „Новой Хати“, велика сума в 1938 „Новой Хаті“ в 1938 по 40 гр. на одну таблицю. В 1938 році додатково картки з таблицями надіслати таблицю, окрема.

РОДИМЦІ, ми бажаємо про духовний відродження своїх дітей та передплатувати для них:

КНИЖЕЧКИ

„ДІТОЧА БІБЛІОТЕКА“

Вікі виходять приміщення, різноманітні змістом і цінною обидвома ілюстраціями. Найбільше подорожі історичних оповідань і віршів.

Умови передплати: В краю річно 5 зл., для Чехословаччини 30 кч., для Румунії 200 лейв, для Америки і Канади 1,50 дол. — Для всіх інших країн — річно, вартість півтора амер. дол. — Окремі частини надіслати безплатно!

Замовлення разом з грошми посилати на адресу:

Видавництво „СВІТ ДІТИНИ“, Львів, вул. Зигмунтова ч. 2.

Конто ПКК Львів 501.280. Конто ПКО Прага 79.475. Конто пер. деп. 14.

Безплатний додаток 1938 р.

II КУПОН

на „Форму для всіх“

Ч. форми

Предмет

Величина

Імя і назвище передплатниці:

Точна адреса

Майбутнє Вашої дитини

залежить

від її виховання!

В цьому візні найбільшому позитиві дасть Вам український часопис

„ДІВІНОЧОК“

Львів, вул. Косцюшка ч. 1а.

ПРО ОБСТАНОВУ В УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ

довідаєтесь із книжки

В. Січинського: Українське Деревляне Будівництво і Різьба

коштує 3'50 зл. з пересилкою 4'— зл.

Замовляти: „Нова Хата“, Львів, вул. Косцюшка 5

ФОРМИ ДЛЯ ВСІХ

мають

великий вибір дитячого вбрання

Хлопачі вбрання

Суконки для дівчаток

Шкільні мундурки

Гл. купон!

Надсилайте замовлення!

Новість!

Новість!

Колірова панама

на церковні хоругви

вишнева

золотисто-жовта

темно-голуба

з шовковим полиском

коштує 12⁵⁰ — зл. метер

Годиться також на фартушки до народніх стрій